

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Novemb. Nummicula, non est Christicula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Novemb.

Tessera.

901

tem fecit, ut ad ejus contemplationem extrà se aliqui
Ethuici raperentur; vix sui præ stupore compotes:
qui erit domus Dei, & aula cœli? Itaque ne coram
Deo fias despabilis, ut coram hominibus fias susci-
piendus, despice quam calcas terram, suspice, quod
speras cœlum. Est enim illud nimis quam certum,
quod velim tibi persuadeas esse certissimum.

Non cœlum queret qui terra totus adharet.

12. DIES NOVEMB.

Nummicula, non est Christicula. Petrus Damianus
opuscul. 12. c. 8.

Ut Deum æsti- I.
mes, alia nihil
existimes.

Hausta est hæc Tessera ex Pe-
tro Damiano. Sicut, inquit,
qui Christum colit, jure Christi-
cola dicitur, ita & qui nummis per custodiam servit, non
immerito nummicola perhibetur. Ut intelligas, quonam
animo, desiderio, & studio tendas, vide quid colas:
despice quid despicias, aut suspicis. Si tibi placet Deo
displacere propter plebem, es plebicola, si colas
Deum propter cœlum, es coelicola, sicut qui colit
agrum dicitur agricola. Fateor, plebem subindè ve-
rei, sed & revereri, est prudentiæ. Sic tamen uti Cæ-
sarius, de quo scitè scribit ejus frater Gregorius Na-
zianzenus. Erat, inquit, intus Anachoreta, coram Aulicus.
Trade subindè faciem mundo, sed cor reserba Deo.
Tales fateor plures desiderantur quam reperiantur.
Plerique homines æstimant extimâ, quæ patet larvâ,
non intimâ, quæ latet virtute; cum tamen aurea fœna
meliorum equum non reddiderint, nec tu hoc ipso
eris

LII 3

eris melior, si ornatior; eris mollior, sed non melior. Si putas te posse pariter & colere Deum, & illa quae non sunt Dei, idem hoc est, ac in furuum frigidum immittere panes. Perdis laborem, oleum, operam, quia nulla speranda est merces operis. Sicuti juxta tritum adagium, *plenus venter, non studet libenter*: ita qui est plenus mundo cum sit vacuus Deo, non est mirum, si non vacet ei vacare circa illa, quae sunt Dei. At vero alii, qui ad magna nati feruntur in sublimia, imis hisce contemptis, non aucupantur humiles terrae glebas; sed venantur cœli stellas. Quia ad egregiarum rerum spem eredi, & cœlo inuesti, non terræ regionibus spem definiunt, sed beatarum mentium domicilium, noctes diesque cogitant, atque in id omnes cogitationis impetus configunt.

II. Nolo tamen consilia consultissimo dare, ne videar, ut dici solet, *cœlo sidera, & arboribus addere folia*. Tametsi quis audeat tantum præfidere, ac præsumere, ut non indigeat alieno consilio, inter tot laqueos, pedicas, pericula, errores, scelera? nonne ut olim ita & in præsentiarum, totus mundus in maligno est positus? nonne plurimi ut aquam, sic bibunt iniquitatem? an non reperiuntur ex hominum cœtu plurimi, de quibus dici possit, quod de Juliano dixit Gregorius Nazianzenus? Post Herodem persecutor, & post Judam proditor; post Pilatum Christicida, post Iudeos Dei hostis? quis non in suo gradu inflatur fastu? Quoties dantur dignitates in dignissimis, cum tamen, ut bene Pius II. summus Pontifex, dignitatibus homines dandi sint, non dignitates hominibus; adeo ut dignatum por-

Novem
tius hab
tes: ut
tihonor
do dece
credunt
pit, q
runt ho
tim si fa
Venera
sultum
falsus f
piat me
parcou
profusi
in pro
res?

III.
quid ju
(nam
dus in
veloc
cit,
naver
tendi
recta
cant
curru
cont
quar
biue
logu
cert

Novemb.

Tessera.

903

tius habenda sit ratio , quām ambientium dignitates : ut videlicet dignitatum , ut ita dicam dignitatem honorumque honori consulatur . Quoties à mundo decepti , fidem tamen adhibemus decipienti , credunt se mundo qui cultores suos tam certò decipi , quām blandè excipit . Quid tamen ægrius fēnūt homines , quām decipi ab homine , præser- tim si frequens sit illa deceptio ? nam juxta Petrum Venerabilem , Primo filii incommodum , secundū fultum , tertio turpe . Quid miruī , si mundus tam falsus fallat , si impostor imponat , si mendax deci- piat mendaciis ? quot reperire est qui rebus suis parcouit , aliena avidissimè vorant : de alieno sunt profusissimi , de suo maximè tenaces ? atque adeò in propria mensa sunt formicæ , in aliena vultu- res ?

III. Omnes homines ad bravium currunt , sed quid juvat currere ad metam , si curras extra viam : (nam) ut prudenter Augustinus : Melius it clau- dus in via , quām cursor præter viam : quo enim iste velocius fertur , eò erroris ambitus grandiores fa- cit , ægriusque redire in viam potest . Nihil refert navem impellere , nisi ducatur ad portum , quo tendit . Quām fatui mortalium plerique , qui in recta via ad vitam , & in Dei obsequio , claudi- cant extrā viam , & in mundi cultu velocissimè currunt , & celerrimè tendunt , & validissimè contendunt . Satius est in via Dei esse vel testudinem , quām in via mundi leporem . Nam ut est prover- bium ; testudo dormientem leporem antevertit . Apo- logus sat notus est , testudo & lepus de celeritate certabant ; constituto itaque die , locoque discessere : LII 4 lepus

lepus quidem propter naturalem velocitatem, in cursu negligentior factus, in via prostratus dormit: tenebroso verò suæ conscientia tarditatis, continuò incessit, sicque leporem dormientem præcurrēns, victoria præmium retulit. O quot sunt in via lata non dormientes, sed pernicioſissimè & ideò pernicioſissimè currentes lepores: in via verò arcta, dormientes testudines; in obsequio mundi toti calidi, in Dei verò, toti frigidi, illic oculati, hic excoecati. Multi sunt Cosmophili, pauci Theophili; quis non stupeat cum stupente, non tamen stupido Alberto. Stupeo, inquit, nos posse credere Deum, esse Deum, & tam tepidè non ei servire. Sic rebus vilibus præ omnibus Deus vilescit. O si lapis, fac quod suadet Poeta:

Despice res viles, Christi fortissime miles.

13. DIES NOVEMB.

Deo nec laboriosius aliquid queritur, nec fructuosius invenitur. S. Augustinus serm. I. de Trin. c. 3.

Deus studiosè I. **T**otum hominis vivere, nihil querendus.

culi dum vident, aures dum percipiunt, nares dum odorantur, manus dum palpant, lingua dum loquitur, pedes dum mouentur, mens dum cogitat, cor dum desiderat, denique homo quoties aliquid agit, aliquid querit. Sed non omnis qui querit, invenit. Sæpe invenit quod pœnitet inventi. Illud inter omnia & præ omnibus, querere, quo nihil potes iavenire fructuosius. Noli illud querere quod reperisse te conquereris. Si queris gaudium, frustra illud queris